

Hvornaar kommer egentlig Turen til os? Da jeg har den Ære at repræsentere en Valgkreds, hvor Vælgerantallet i de til Kredsen hørende Landsogne er dobbelt saa stort som Vælgerantallet i Byen, anser jeg det for min Pligt at erindre om Landarbejderne, Husmændene og Smaaabønderne og at opkaste det Spørgsmaal: Hvornaar kommer Turen til disse Folk? I sidste Rigsdagssamling var jeg med til at give min Stemme til det Toldlovsforslag, der af Regeringen var lagt paa Tingets Bord, ihvorvel jeg paa mange Punkter ikke var tilfreds dermed. Det bedrøver mig nu at høre, at dette Forslag muligvis ikke en Gang vil blive gennemført i en saa god Skikkelse som den, hvori vi vedtog det her i Tinget sidste Vinter; thi ved dette Forslag vilde der jo dog blive ydet de mange Smaakaarsfolk i By og paa Landet nogen Hjælp ved Nedsættelsen af Tolden paa Forbrugsartikler. Jeg vil henstille til den højtærede Finansminister ikke at vise Eftergivenhed overfor Landstinget i denne Sag, men virke for, at der virkelig for Alvor bliver Tale om en Hjælp, der kan mærkes ude i de mange Tusind Hjem i By og paa Land.

Jeg vil videre henstille til den højtærede Indenrigsminister at lægge sig i Selen for at bringe det arbejdende Folk en Hjælp ved en Forbedring af vor Alderdomslovgivning. I et saakaldt demokratisk Samfund ser det ikke godt ud, at samtidig med, at man bevilger en Understøttelse til Hoffunktionærer af 15 Kr. pr. Dag, maa mange gamle, udslidte Mennesker nøjes med et mindre Beløb i Understøttelse pr. Maaned. Jeg mener, at en Reform paa dette Punkt er paatrængende nødvendig.

I Forbindelse med, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds talte om de stigende Prioriteter paa Landet, sagde han, at Landboerne levede over Evne. Jeg tror dog ikke, at man fra det ærede Medlems Side har Ret til at bruge den Slags Udtalelser om, at man flottes sig ude paa Landet. Jeg tror snarere, der for det ærede Medlem var Grund til at have Blikket rettet mod de Folk, der befare vore Landeveje i Sydsjælland med Automobileer, der have kostet 20—30,000 Kr. Stykket, det er snarere dem, der flotte sig, og det er vist dem, vi skulle have fat i, naar der er Tale om at paalægge yderligere Byrder. Der ligger en stor Fare i dette, at en stor Del af Kapitalen i vort Land samles langs Øresundets Kyst i alle disse Villabyer, hvis Navne jeg jo ikke behøver at nævne. Vi maa have ind-

ført en Forbedring af Loven om Formue- og Indkomstskatten, vi maa ved Hjælp af denne Skat i højere Grad ramme de Mennesker, der virkelig have Evne til i forøget Omfang at bidrage til Samfundets Hus-holdning, saa at man derved kan føre Midlerne tilbage til de Kommuner, der i høj Grad trænge til Støtte.

Maa jeg til Slutning sige, at det er min Overbevisning, at vi naa ikke til at faa gennemført Reformen, der ville vække fuld Tilfredshed blandt de mange i By og paa Land, det store, brede Lag, uden at vi rejse Kampen mod den Overklasse, som lige siden Grundlovens Givelse har formaaget at holde alle de store, gode, demokratiske og retfærdige Krav nede. Jeg vil sige til den højtærede Konseilspræsident, at han har i sin Tid været en meget populær Mand, det var den Gang, han stod sammen med Socialdemokratiet og bekæmpede Højre og de moderate. Han kan endnu opnaa at blive Danmarks mest populære Mand, hvis han vil rejse Kampen for Gennemførelsen af disse store demokratiske Krav, som betyde noget for de mange i vort Land: Valgretten, Toldreformen, Retsreformen o. s. v. Han kan være sikker paa, at det er alvorligt ment fra vor Side, naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) forleden Dag sagde, at vi skulle støtte ham i denne Kamp, vi skulle vise til enhver Tid, at vi ere de bedste Forbundsfæller. De Herrer have ingen Grund til at sige, saaledes som det paa mange af Sommerens Møder har lydt fra adskillige Talerstole, at vi vare daarlige Medarbejdere i sidste Rigsdagssamling med Hensyn til de store Mærkesager. Jeg skal kun erindre om, at mine Meningsfæller og jeg stemte lige saavel for Toldloven som for den almindelige kommunale Valgret, og mere kunne de Herrer ikke forlange af os; vi stode fast paa de Krav, Regeringen selv havde fremsat. Det forekommer mig, at naar Oppositionen viser sig fra den Side, burde man ikke beskyldte os for at være daarlige Medarbejdere, men erkende, at vi i Virkeligheden vare gode og trofaste Forbundsfæller.

Rettelse.

Sp. 489, L. 5 og 6 f. n.: „og derved aabnedes der maaske en Mulighed til“, læs: „navnlige naar man samtidig søgte“.